

2/2009

KURÝR

Možná přijde jaro...

Předjaří. Čas masopustů, rašících květů a nalívajících se pupenců. Za dveřmi jsou Velikonoce a jaro. I když považujeme jaro za nejkrásnější období roku, přesto alespoň část našeho obdivu musí patřit i blátivému a mokrému předjaří. Je tím okamžikem, výsostně divadelním, předehrou před explozí Vesny. Doufám, že část tohoto období jistě prožijete s námi a našimi hosty v Divadýlku na dlani.

První dva divadelní měsíce roku 2009 máme za sebou. Měsíc, v pořadí třetí, přináší pro Divadýlko spoustu práce. Část z těchto divadelních hodů se bude konat mimo domovskou scénu. Krajská

prehlídka Wintrův Rakovník se blíží a my musíme „ladiť formu“. S představením „Pít či nepít“ máme naplánovanou mini šňůru. V úterý 3. března hrajeme v Divadle v Reznické. Den na to v Pardubicích, 5. 3. doma a v pátek 13. v Bělé pod Bezdězem. Třetí týden v měsíci „padne“ na Rakovník.

Ovšem nejen přehlídkami živ je divák. Rád bych upozornil na poslední

představení v březnu. Dvě aktovky hrané v jednom večeru „Zvukař a Jelito“ od Divadla Neškovor. Opravdu třeskutá zábava. V dubnu vás čekají dvě představení. Dvakrát můžete shlédnout poslední „divadýlkovou“ premiéru Rybu ve čtyřech. A znovu se na naši scénu vrací povídkový příběh jednoho bytu v Paříži - Rue Bonaparte 17.

Podrobněji se o nich dočtete uvnitř Kurýra.

Duben je také posledním měsícem před postupovou přehlídkou „Popelka na dlani“, která se koná v našem Divadýlku.

Přejí vám krásné předjaří a dobré divadelní zážitky.

Petr Matoušek, principál

PROGRAM BŘEZEN

čtvrtek 5. března 19:30

Pít či nepít

aneb To je oč tu běží

Vypravte se spolu s námi na norský dvůr, přivítejte k předivu severských intrik. Možná se potom na Hamleta podíváte z jiné strany.

čtvrtek 12. března 20:00

39. Saloon v modrém

aneb Březen na saloon vlezem

Kvintet (Písek) & Barbecue (Ml. Boleslav)

čtvrtek 26. března 19:30

Zvukař a Jelito, kopyto, plátů

aneb Dvě aktovky od Neškovů

Viděli jste od nich Nežerte Clintu Eastwoda a Naroznení mého kamaráda. Teď přichází další pecka.

DUBEN

čtvrtek 2. dubna 19:30

Ryba ve čtyřech

aneb Komu zvoní hrana

Tři sestry a sluha Rudolf, který je všestranně obhospodařuje. Jenže Rudolf chce službu opustit.... Co bude dál?

čtvrtek 9. dubna 20:00

40. Saloon v modrém

aneb Velikonoce v modrém

Blue Eyes (Ústí n.L.) a P. Kús & Famy (Praha)

čtvrtek 16. dubna 19:30

Ryba ve čtyřech

aneb Komu zvoní hrana

Tři sestry a sluha Rudolf, který je všestranně obhospodařuje. Jenže Rudolf chce službu opustit.... Co bude dál?

čtvrtek 23. dubna 19:30

Rue Bonaparte 17

aneb Pařížský pitaval

Společně navštívíme pařížský byt na jedné rušné ulici a prožijeme s jeho obyvateli celé 20. století. Smích, pláč i mrazení v zádech...

čtvrtek 30. dubna 19:30

Audience a Vernisáž

aneb Pardubic až k nám

Komedialně laděné aktovky Václava Havla.

Změna programu vyhrazena.
Rezervace a aktuální změny na
www.divadylko-nadlani.cz

Ryba po premiéře

Jaká byla poslední premiéra Divadýlka na dlani? Jak se cítí protagonisté, byli diváci spokojeni? Zeptali jsme se za vás.

Kateřina Límanová, Jitka Urbanová (v popředí rozostřená Simona Matoušková). Foto M Bureš

Je pozdní večer, čtvrtek 19. února. Jako každý týden se Divadýlko na dlani připravuje na svůj „hrací“ den. Přípravy probíhají rutinně. Vyčítit, zamést, vyluxovat, připravit bar. Přesto je v divadle cítit napětí. A čím blíže šatnám, tím více se stupňuje. A není divu. Dnes je na pořadu premiéra hry „Ryba ve čtyřech“.

Klepu na šatnu protagonistek dnešního představení. Všechny tři herečky, Kateřina Límanová, Simona Matoušková a Jitka Urbanová se připravují. Mé zaklepání je vyruší, na chvíli umlká švitoření. Na mou otázku: „Jaká je nálada?“ odpovídají jedna přes druhou, s lehkou nervozitou v hlase.

Ve vedlejší, pánské šatně byla oproti tomu nálada velmi

Je líbo kávu? Jeník Hejdrých

podobná. Honza Hejdrých si naložil na svá bedra nejen jedinou mužskou roli, ale i režii celé hry. Přes jeho snahu vtipkovat je i na něm poznat, že není tak úplně ve své kůži. Diváci pomalu zaplňují sál i prostory baru. Hodiny posunují své rafičky na půl osmou a představení se rozbíhá.

Premiérové publikum hru přijímá od prvopočátku velmi vstřícně. Diváci se příjemně celou hodinku baví. Na závěr ocenili výkon herecké čtveřice dlouhotrvajícím potleskem. Euforická nálada z konce představení, jež předcházela hromadné vraždě, se přelila po konci divadelního kusu z jeviště do baru, tentokrát již bez nebezpečí pro zdraví zúčastněných. Tady se debatovalo, rozbíralo či jen prostě slavilo.

Představení je zrozeno a začíná žít svým vlastním životem. Jaký bude - to záleží především na hercích. Další uvedení inscenace „Ryba ve čtyřech“ je připravena na čtvrtek 2. a 16. dubna. Tak pokud jste si premiéru nechali ujít, запиšte si datумы do svých diářů - jistě nebudete zklamáni.

-mat-

(zleva) Jitka Urbanová, Kateřina Límanová a Simona Matoušková

Divadýlko u kasáren

Nedělní odpoledne 15. března zastihne některé naše herce u bývalých kasáren na Jičínské ulici. Že by rukovali?

Kdepak. Jako každý rok, tak i letos, pořádá Československá obec legionářská pietní setkání na připomenutí neveselého výročí. Obsazení naší okleštěné republiky v březnu roku 1939. Přijďte si i vy připomenout statečné vlastence, kteří položili život

pro svou zemi a následující generace. Zkušenost, která by se neměla opakovat. Ovšem lidská paměť je krátká...

Co je vlastně Popelka?

Ano, samozřejmě je to filmový sirotek s tváří Libušky Šafránkové, to ano. Ale já mám na mysli Popelku středočeskou. Ne, nejde o kulturu jako takovou. I když v době činnosti středočeského rathausu je na špici zájmu jen a pouze zdravotnictví a spe-

ciálně populistické placení poplatků. Naše „Popelka na dlani“, je postupovou přehlídkou divadel. Abych to vysvětlil. Existuje národní přehlídka Popelka, která se koná každý rok v Rakovníku. Představte si ovšem, že Středočeský kraj jako jediný nemá krajskou postupovou přehlídku. Slovo dalo slovo, a proto jsme začali spolu s NIPOS Artama (Národní informační a poradenské centrum) tuto přehlídku v našem kraji připravovat. Podali jsme žádosti o finanční podporu na kraj, ministerstvo a město Mladá Boleslav. Teď čekáme na rozhodnutí úřadů, zda a jakou podporu nám přidělí. Doufejme, že nebudou hlší k našim potřebám a vy si budete moci zaškrtnout ve svých diářích datumy mezi 27. a 31. květnem. Aktuální informace získáte online na našich webových stránkách. Těšme se společně, že budou kladné.

Máte rádi pohádky?

Divadýlko na dlani zve vás a vaše ratolesti na festival dospělých divadel hrajících pro děti

**Popelka
na dlani
2009
27. - 31. 5.
Těšíme se na vás**

Co přináší Kurýr

V druhém čísle Divadelního kurýra se dočtete o tom, jak proběhla premiéra hry „**Ryba ve čtyřech**“, **náměty a glosy** od naší „kulturní hlídky“ Radka Kotlaby. Nebude chybět ani další díl z historie Divadýlka „**Do stovky jen devadesát**“. Tentokrát se budeme zabírat obdobím, kdy se zkoušelo představení „Hrůza v hájovně“. V rubrice „**Těšte se**“ podrobněji rozebereme jednotlivá představení, na která se můžete těšit v měsíci březnu a dubnu. Pochopitelně nebude chybět ani oblíbená stránka „**Soubor se představuje**“. Ovšem pro všechny milovníky něžného pohlaví zlá novina. Dnes naposled vyjde rozhovor s jednou z našich hereček. Od příštího čísla se vám budou představovat pánové našeho souboru. A začneme tím, kdo se všech žen a dívek tak zvědavě ptal - Jiřím Filipem. Dále se dozvíte něco o Popelce a dalších drobnostech z dění našeho Divadýlka.

redakce

Divadýlko na dlani hledá

herce, herečky a další nadšence, kteří chtějí propadnout divadlu, tak jako my. Přijďte každé pondělí nebo středu v době od 18:30 do 21:00, kdy máme zkoušky. Případně nás kontaktujte na telefonním čísle 739 017 581 nebo napište: info@divadylko-nadlani.cz.

Těšíme se na Vás.

-mat-

Těšte se!

Protože člověk je tvor od přírody nedůvěřivý a nerad vychází takříkajíc do tmy, proto uvádíme tuto rubriku. Abychom vám přiblížili důvody, proč do té tmy vyjít naopak máte. Měsíc po měsíci, představení od představení vám nabídneme podrobnější pozvánku do našeho Divadýlka.

V měsíci březnu

čtvrtek 5. března 19:30

Pít či nepít
aneb *To je oč tu běží*

Pokud jste ještě nestihli shlédnout představení Pít či nepít, máte jedinečnou šanci svou absenci napravit. Vypravte se spolu s námi na norský královský dvůr, přivoňte spolu s námi k předivu severských intrik. I když čas běží, lidská touha po moci je věčná. V našem představení poznáte, že děje, které popsal William Shakespeare v jednom ze svých vrcholných dramát, se mohli odehrát trochu jinak. Nebo lépe řečeno, vše, co se v Hamletovi děje, bylo zaviněno jaksi z venčí. Možná se potom na Hamleta podíváte poněkud poučeněji. Představení je zařazeno do programu postupové přehlídky Wintrův Rakovník. Uvádíme ho na jevišti Tylova Divadla v Rakovníku v sobotu 21. března od 10:00. Pokud si na nás v tuto dobu vzpomenete, pošlete nám trochu pozitivní energie, ať se nám daří.

čtvrtek 12. března 19:30

39. Saloon v modrém
aneb *Březen na saloon vlezem*

Březenové, doufejme už předjámí počasí, neodradí příznivce country a bleugrassu navštívit v pořadí 39. díl setkání se s svou oblíbenou muzikou. Tentokrát vás potěší skupina Kvintet, která přijede až z dalekého Písku a „domácí“ Barbecue, které minule absentovalo.

Saloon není jen oficiální program. Po koncertu se pravidelně pořádá neformální jam-session, kde jste vítáni i vy...stačí se trochu zdržet.

středa 18. - sobota 21. března

Pít či nepít v Rakovníku
aneb *Držte nám palce*

DOMA SE NEHRAJE!

V tomto termínu se účastníme Witnrova Rakovníka, krajské přehlídky s postupem na celostátní přehlídku Divadelní Děčín. Proto doma nehrajeme. Většina souboru se přesunuje do Rakovníka. Držte nám palce!!!

čtvrtek 26. března

Zvukař & Jelito, kopyto, plati to
aneb *Někdy i dva mohou být tři*

Obě aktovky Divadla Neškovr slibují opět atakovat vaši bránicí. První z nich - „Zvukař“ pochází z počátku divadelní-

ho počínání sympatické dvojice Jecelín&Hampl. *Milan Šubr prožil ve zvukařské kabině celý život. Není divu, že ho nic nevyvede z míry. Skoro...*

Oproti tomu druhá aktovka, jejíž úplný název zní: „**Jelito, kopyto, plati to**“, patří ke kouskům novějším. *Je pátek večer, chtějí slavit. Nic jim v tom nemůže zabránit. Opravdu nic?*

Divadlo Neškovr je pravidelným účastníkem letní plenérové scény Léto na dlaní. Tentokrát přijali pozvání v běžné sezóně. Pokud jste žádnou z jejich her prozatím neviděli, dovolte, abychom vám soubor trochu přiblížili.

Divadlo Neškovr vzniklo roku 1999 ve Zručí nad Sázavou vyčleněním tří jedinců z původního divadla Jsem & Tam. Poté se rozrostl hlavně o jedince samičího pohlaví a rozšířil se také do dnešních lokalit kutnohorska a kolínska. Žije a škodí hlavně v domácích nosterch, restauracích, klubech, ale i školách, divadlech či kinech. Živí se převážně jídlem a zapíjí to pitíčkama. Přenáší nakažlivé emoce. Ještě nebezpečnější jsou však výbuchy smíchu, kterými se občas nakazí i leckterý divadelní kritik.

V měsíci dubnu

čtvrtek 2. dubna 19:30

Ryba ve čtyřech
aneb Chlapi, pozor, jdou po nás

Prozatím poslední - 16. premiéra Divadýlka na dlani vás zavede do domácnosti tří sester, které obsluhuje (vše-stranně) sluha Rudolf. Ovšem jediný muž v domě se postupně stane chlapem pro všechno. I když zpočátku přijímal osud odevzdaně, časem si uvnitř nastřídal mnoho důvodů, proč nechce nadále pokračovat v nastoleném režimu. Lákají ho dálky ne kvůli cestování, ale protože bude daleko od „nich“! Zkrátka každý i sebesladší pohár jednou přeteče, i ta nejchutnější smetana zkusne. Rudolf chce pryč, ale chce řádnou odměnu za své „služby“. Sestry, ač každá z jiného těsta, se v názoru na vyplacení divendy shodnou. Nikdy! Situace značně třaskává. A doutnák již hoří...

čtvrtek 23. dubna 19:30

Rue Bonaparte 17
aneb Pařížský pitaval

Za jeden večer uvidíte osudy lidí v průběhu jednoho století. Co se všechno mohlo odehrát v jednom pařížském bytě na ulici Rue Bonaparte číslo 17, ve třetím patře. Není chybou prozradit, že i když v představení není nouze o detektivní zápletky s překvapivým rozuzlením, nejde v pravém smyslu slova o detektivku. Pokusili jsme

V Rue Bonaparte není nouze o kriminální zápletku. Ovšem vždy s lehkou nadsázkou.

čtvrtek 9. dubna 20:00

40. Saloon v modrém
aneb Velikonoce v modrém

Ano, čtete správně. Dvojice hudebních nadšenců Handlík-Raclavský dotáhla káru „saloonů“ ke čtyřicítce. Tentokrát se vám představí skupiny Blue Eyes (Ustí n/L.) a P. Kus & Famy (Praha)

čtvrtek 16. dubna 19:30

Ryba ve čtyřech
aneb Rozverný mořtát

K tomu co bylo výše o zmíněném představení napsáno zbývá dodat jen jedno. Osoby a obsazení. **Hrají:** Kateřina Límanová, Simona Matoušková, Jitka Urbanová a Jeník Hejdrych, který se také chopil režijního dohledu.

čtvrtek 30. dubna 19:30

Audience a Vernisáž
aneb Z Pardubic až k nám

Divadlo Exil Pardubice je nejčastěji u nás hrajícím souborem. Přestože kvalita „exiláckých“ představení je vysoká, divácká účast bohužel tuto kvalitu nekopíruje. Patrně bude na vině naše špatná dramaturgie či lenost p.t. diváctva. Výjimkou jsou představení, která Exil či (a)MATÁK odehrál při letní plenérové scéně, zvané „Léto na dlani“. V loňském červenci přivezli pardubičtí dvě aktovky Václava Havla Audience a Vernisáž. Obě jsou úzce spjaty s obdobím normalizace a přestože od jejich napsání uběhlo více jak čtyřicet let, působivost a pravdivost textu neztrácí nic na aktuálnosti,

i když je významově posunuta. Pro střední a starší generaci je to cesta do jejich mládí se všemi hrůzami reálného socialismu, pro generaci mladou je to zajímavý exkurs do mladosti jejich rodičů. V každém případě absurdita znázomněná na jevišti vás nemůže nechat chladným. Podle svých zkušeností se budete smát, nebo vám bude běhat mráz po zádech. Nicméně myslím, že i dnes se podobná absurdita objevuje. Zkuste si příště dávat pozor u voleb - komu dáváte svůj hlas. Dopadnout to může všelijak...

se podívat na vážné věci s humorem a nadhledem.

Hrají: Kateřina Límanová, Jaroslav Beran, Petr Matoušek, Jiří Filip, Jan Jiše, Simona Matoušková, Blanka Kollinová, Michaela Charvátová, Radek Kotlaba. Světla a zvuk obstará Libor Ševců. O režii se podělili Radek Kotlaba a Petr Matoušek.

**REZERVUJTE
SI VSTUPENKY
NA ADRESE**

www.divadylko-nadlani.cz

a máte po starostech

*Příjemnou zábavu přeje
Divadýlko na dlani*

Většinou se snažíme v této rubrice a na této stránce psát o divadelních zážitcích z jiných divadel, které vám chci doporučit. Tentokrát se sice podržím sloganu „co v našem divadle neuvidíte“, ovšem nikoliv kvůli nedostiznosti shlednutých profesionálních představení, ale především proto, že ani mně (potažmo dalším členům souboru) se to nelíbí. Proč potom o takových hrách píšete? Prostě proto, že jsou „in“ v současném divadelním světě a chtěl bych vysvětlit, proč se jim vyhýbáme. Začnu od zážitku z divadelního festivalu „Modrý kocour“ v Turnově, kde jsme nejednou hostovali a jeho dramaturgie je poněkud nekonvenční. V podání ochotnického Oldstar týmu z Prahy jsme zde viděli hru Mariuse von Mayenburga „Tvář v plameni“ (Feuergesicht) a vybavuje se mi, jak náš princpál mi šepkal v hledišti do ucha: „Mně se tady nelíbí, já chci jít pryč.“ Vyděšeně jsme koukali na masturbační výkony mladého pyromana, který posléze ubil kladivem své rodiče a upálil se. Chápu, že dnešní svět není „procházkou růžovou zahradou“, ale proč se na to mám koukat ještě i v divadle, když už toho je plné zpravodajství? Tak jsme se poprvé (a zatím na jevišti naposledy) setkali s coolness dramatikou, v Německu označovanou jako „Blut und Sperma“ a v Británii, kde se zrodila, „in-yer-face“, tedy „do ksichtu“ divákovi vmetené hry. Máme vás, naši milí diváci, natolik rádi, že vám nic do „ksichtu“ vmetat

nebudeme, ale naopak se těšíme z vašich milých rozesmátých tváří, kterými plníte hlediště našeho divadla. Toto pojetí divadla vlastně není úplnou novinkou, pod etiketou experimentálního divadla se podobné provokativní „úlety“ objevují na jevišti již od 60. let. Peter Handke v jeho hře „Spílání publiku“ (Publikumsbeschimpfung) předepisuje protagonistům přes forbinu pokřikovat na diváky mimo jiné i: „vy držky, vy frackové, vy bezpátevníci, vy potenciální mrtvoly“. Co si tím inscenátoři dokazují?

Věříme, že nám svou přízeň zachováte, i když se setkáte u nás v divadle s něčím, co nebude zrovna odpovídat vašemu smyslu pro humor. Slibuji, že „spílat“ vám nikdy nebudeme. Přesto hostování spřízněného souboru Neškvor a jeho velice černý humor vyvolaly i v našich řadách diskuse o tom, co jeviště ještě snese a co už tam nepatří. Kde je hranice vkusu, kdy se stávají vulgarita a ironický cynismus nesnesitelnými? Každý má citlivost na tyto věci nastavenou jinak. Pokud vulgarita baví a neunavuje či neuráží, jsem osobně schopen se jí i na jevišti bavit.

Také naše poslední hra „Pít či nepít“ byla v souboru důvěrně označována jako „koolnička“ (čti: kůlnička), s lehce ironickou narážkou na současné divadelní směřování do cool (čti: chladných) vod, ke kterému se hlásit nechceme, jak vysvětluji, ale přesto ho svým způsobem reflektujeme. Pro další zasvěcení si dovolím připojit ještě několik následujících řádků.

Zmíňovaná coolness dramatika ovládla evropská profesionální jeviště v 90. letech minulého století a začíná nebezpečně plnit česká

ochotnická jeviště počátku tohoto tisíciletí. Jedné bouřlivé diskuse o vhodnosti uvádění těchto her na národní přehlídce ochotníků v Hronově jsme sami byli svědky nad původní hrou René Levinského „Harila“ (přestože autor za ní obdržel v roce 2007 cenu Divadelních novin v kategorii Alternativní divadlo). Díky slovníkovému hesla tyto hry nejspíše charakterizují drastické výrazové prostředky, jazyk plný vulgarismů a slangu, kontroverzní témata z okraje společnosti a antihrdinové typu narkomanů a lidí nepracujících, často posedlých sexuálními perverzemi. Celkem trefně jsou někdy tyto kusy též označovány jako fekální dramata. Ačkoliv jsem o S. Kane četl: „Tato autorka nepotřebuje kritiky, ale psychiatra.“ (přestože ho skutečně vyhledala, již spáchala sebevraždu), kritika (např. pan Vladimír Hulec) oslavuje tyto hry, protože ukazují na nedostatek lidskosti a citu v dnešní společnosti a schopnosti vyrovnat se s tím. Ale pokud jsem tyto texty četl, o lásce se v nich jenom mluví, ve skutečnosti se hrdinové nemilují, jen spolu souloží a neustále mluví pouze o svém egu, aniž by kohokoli jiného poslouchali. Tím nikdo uvědomění vlastní osobnosti snad dojít nemůže?

Pokud se také bojíte podobné dramatiky, vyhněte se divadlům, když mají na repertoáru hry těchto autorů: Wernera Schwaba (např. Lidumor aneb má játra beze smyslu, Prezidentky), Sarah Kane (např. Faidra – z lásky, Sežehnutí, Očištění), Marka Ravenhilla (např. Shopping and Fucking), ale mnoha dalších, o kterých jsme díkybohu zatím ani neslyšeli.

-rak-

Díl 6. Hájníkova žena jako horror

Po úspěšné „Šílené lokomotivě“, kterou máme na repertoáru doposud, připravil Radek Kotlaba další hru docela sám. Počínaje vyhledáním dramatického textu, přes úpravu a překlad scénáře až po režii. Představení pro šest mužů a jednu ženu bylo od počátečních fází zkoušek velmi příjemnou záležitostí. Nejen proto, že se na podzim roku 2003 opět setkala „stará parta“ z „Zižkova meče“. Tentokrát doplněná o dva mládence (Jiří Filip a David Horák), odchovance dětského kroužku na 9. ZŠ, ale hlavně o kluky stejné divadelní krevní skupiny. Ale už první čtené zkoušky dávaly tušit, že představení bude především komedií. Sice komedií černou, ale o to lépe.

Autor textu, slovenský dramatik V. Feldek, vystavěl svůj příběh na půdorysu slavné básně Orságha - Hvězdoslava „Hájníkova žena“. Text je na Slovensku stejně slavný jako v našich zemích Máchův „Máj“.

Náš nebo lépe řečeno režisérův (Radek Kotlaba) výklad byl a bohužel stále zůstává platný. Totiž pokud hledáte pravdu u soudu, pak tak činíte marně.

Zkoušky probíhaly, díky vytíženosti Martina Herrmanna, filmovým způsobem. Tedy nezkoušelo se v časovém sledu jednotlivých obrazů, ale na přeskáčku. To ostatně vyhovovalo všem zúčastněným a tak šla práce

dobře od ruky. Premiéra byla opět stanovena na červenec - na Léto na dlani.

Ovšem ještě před tím jsme v dubnu zaznamenali úspěch na Wintrově Rakovnicku (krajská postupová přehlídka)

Premiéra v rámci Léta na dlani proběhla v bouřlivé atmosféře (jak tak premiéry probíhají) a představení se rozběhlo do světa. V průběhu dalších let byl David Horák alias hrabě Villány kvůli studijním povinnostem alternován Liborem Ševců. Představení jsme odehráli 15krát z toho na domácím jevišti 8krát.

To, že je stále na repertoáru, svědčí nejen o jeho kvalitách, ale také o našem

V roli Hajného a jeho manželky diváci spatřili Jiřího Filipa a Simonu Hájkovou (nyní Matouškovou).

s Lokomotivou. Postoupili jsme na celostátní přehlídku. Naše divadelní sebevědomí vyletělo vzhůru, aby prozaicky spadlo z velké výšky na celostátní přehlídce v Poděbradech. (Tenhle debakl, zapříčiněný pohříchu naší nezkoušeností jsme si sami před sebou odčinili až v říjnu 2005 na Semilském Paroháči.)

Tedy Horror v horární vznikl v poněkud rozjitřené atmosféře, v době velkých emocí a zklamání. Přesto si dovolím říci, že na jeho kvalitách to nikterak neubralo.

vztahu k němu. Máme ho rádi a s libostí se do něj opět noříme. Důvod, proč ho uvádíme tak zřídka, tkví ve studiu Davida Horáka a vytíženosti Martina Herrmanna a mateřské Simony Matouškové. Pro všechny, kdo představení dlouho neviděli (nebo dokonce dosud neviděli), mám dobrou zprávu. Hrůza v hájovně aneb Horror v horární je plánován na termín 21. května roku 2009. Přijďte se podívat a těšte se - my se těšíme velmi.

Soubor se představuje

Libuše Mikulecká

Naše divačky si se vrstající intenzitou stěžují, že na této stránce nenacházejí rozhovory se svými hereckými mužskými idoly z Divadýlka na dlani. Aby tyto výtky mohly dostoupit vrcholu, opět přinášíme rozhovor s jednou z našich půvabných členek, a to s Libušou Mikuleckou. Přístě už ale bude rozhovor s nějakým chlupáčem... Ahoj Libuško, tak o čem si budeme povídat?

Ahoj Jiříku, tak to tedy nevím. Co třeba o divadle? Ale to by asi bylo divné... Tak o počasí? Hmm... anebo o jídle?

To jsi mi příliš nepomohla, ačkoli to počasí zní hodně lákavě. Přesto však zůstanme nyní u tak nudného tématu, jakým divadlo bezesporu je. Jaký je Tvůj současný poměr k Divadýlku na dlani? Můj vztah k Divadýlku je vřelý. Akorát v současné době jsem studující zcela v jiném kraji, a to znamená, že jsem přes týden nepoužitelná pro běžný provoz divadla. Ale

kdykoliv mám jen trochu času, s nadšením se velmi ráda účastním všech divadelních akcí. Jsou to tedy spíš takové nárazovky, ale všechny mě moc baví, protože nikdy nechybí výborná nálada a plno legrace. Prostě to vždy stojí za to.

Ano, kalby v Divadýlku jsou neopakovatelné v jakémkoli kulturním okruhu či historickém čase. Po které z her našeho repertoáru se Ti kalí nejlépe?

No to je jasné! Po Pít či nepít! Ta hra k tomu vyloženě vybízí... Ale jinak po každé hře se pěkně posedí či postojí u baru. Záleží na tom, zda se k tomu sejdou dost odolní a odvážní jedinci. (A těch je v Divadýlku dost). Užasně je například rozebírání „nepovedených“ či nečekaných situací na scéně, které se po představeních řeší.

No, a když jsme u těch nepovedených či nečekaných situací, mohla bys našim čtenářům a rozzuřeným čtenářkám nějakou vylíčit?

To bych i mohla, ale neudělám to. Protože nejlépe si situaci vychutnají, když ji spatří na vlastní očka. A rozhodně se nemusí bát, že by zrovna žádná nenastala. Ale abych přeci jenom lehce navnadila... Diváci například mohou zažít v přímém přenosu utopení celé večere ve zkalené vodě po principálově koupeli, anebo atentát knoflíku od kalhot do řad publika.

Honza Jiše ho pak našel při úklidu. Snad si ho Jeník

Hejdrých na kalhoty přišje, a trochu zhubne. Ale nyní se otázka vyloženě nabízí a čtenářstvo ji jistě očekává: co si myslíš o knoflicích Ty?

Tak v tom mám jasno. Knoflíky jsou od toho, aby se rozepínaly. Proto mi přijde vážně divné, že někteří lidé je i zapínají... Na světě jsou hrozně nepochopitelné věci. Ale jinak mám knoflíky ráda, jsou mi sympatické. Snad jsem alespoň trochu sympatická i jim. Ale asi ano, ještě mi žádný neuletěl, tak jako Jeníkovi. Abych to nezakřikla...

Naše čtenářstvo nepochybně zajímalo, z jaké řady v hledišti je podle Tebe v Divadýlku nejlepší výhled na scénu.

Tak to je zapeklité... Záleží na tom, co divák očekává. Chce-li ty nejčerstvější zážitky a zároveň odpověď na otázku, co měl herec k večerí, pak doporučuji první řadu. Jinak navrhuji následující postup: chodit tak dlouho, dokud divák nevyzkouší všechna místa. No a potom už to bude jistě snadné rozhodnutí.

Závěrem našeho rozhovoru se Tě zeptám, jak se Ti rozhovor líbil?

No počkej... to nebylo ve scénáři. Jo aha, tady to je předepsané: „Jirko, byl to ten nejkrásnější ROZhoror, jaký jsem ve svém životě zažila.“

Libuško, velice Ti děkuji za rozhovor.

Ptal se Jiří Filip

Přístě rozhovor s Jiřím Filipem

Divadelní kurýr - nepravdivelný občasník, zapsán do evidence tisku Ev. č.: MK ČR E 18153

číslo 02/2009, náklad 100 ks

vydává občanské sdružení Divadýlko na dlani, IČO: 70854343
redakční rada: Libor Ševců, Jiří Filip, Radek Kotlaba a Petr Matoušek

kontakt: 739 017 581, email: info@divadylko-nadlani.cz

zdarma - neprodejné